

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **P. D.**
státní příslušnost Ukrajina
bytem
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2020, č. j. MV-134676-4/SO-2020,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 19. 10. 2020, č. j. MV-134676-4/SO-2020, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaný“), zamítlo jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 19. 5. 2020, č. j. OAM-5910-25/ZM-2019. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1, § 37 odst. 2 písm. a) a § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítl žalobcovu žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty, a to z důvodu závažné překážky pobytu cizince na území spočívající ve výkonu nelegální práce.
2. Ze správního spisu k dané věci vyplynulo, že žalobce pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání s platností od 9. 2. 2017 do 8. 2. 2019 u zaměstnavatele DETAIL Partner, s. r. o. (dále jen „DETAIL Partner“), kde vykonával práci na pracovní pozici obsluha zařízení na zpracování a povrchovou úpravu kovů a jiných materiálů. Toto pobytové oprávnění bylo žalobci uděleno na základě jeho žádosti podané dne 24. 10. 2013.
3. Dne 12. 6. 2018 žalobce požádal správní orgán I. stupně o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty dle § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců a toto řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-20730/ZM-2018.
4. Vzhledem k tomu, že s účinností od 24. 6. 2014 byl zákonem č. 101/2014 Sb. zaveden institut zaměstnanecké karty jako jediného a jednotného povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, od tohoto data bylo možné prodloužit platnost dosavadního povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání pouze formou zaměstnanecké karty.
5. Z toho důvodu žalobce dne 30. 1. 2019 požádal o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty. K žádosti mj. přiložil pracovní smlouvu uzavřenou dne 31. 12. 2018 se zaměstnavatelem Autodoprava Trilobit, s. r. o. (dále jen „Autodoprava Trilobit“), dle níž byl žalobce zaměstnán na pracovní pozici řidič s platností od 1. 1. 2019 na dobu neurčitou.
6. Z žádosti tedy vyplynulo, že žalobce žádal o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty s výkonem práce u jiného zaměstnavatele (Autodoprava Trilobit), než pro kterého mu bylo vydáno dřívější povolení k dlouhodobému pobytu (DETAIL Partner). Prodloužení daného povolení je však možné pouze tehdy, pokud nedochází ke změně zaměstnavatele nebo pracovního zařazení. Z toho důvodu správní orgán I. stupně vyzval žalobce dne 12. 3. 2019 k podání nové žádosti o vydání zaměstnanecké karty.
7. Dne 1. 4. 2019 žalobce doložil číslo volného pracovního místa z Evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnaneckých karet č. 13 984 940 760 k zaměstnávání na pracovní pozici řidiči tahačů u zaměstnavatele Autodoprava Trilobit. Dne 31. 7. 2019 žalobce doložil nové číslo volného pracovního místa č. 15 997 170 743 a pracovní smlouvu uzavřenou dne 30. 7. 2019 se zaměstnavatelem SPED-IT, s. r. o., dle níž měl být žalobce zaměstnán na pracovní pozici řidič vnitrostátní a mezinárodní dopravy

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

s platností od 1. 8. 2019 na dobu neurčitou, a rovněž výpověď z pracovního poměru dohodou ke dni 31. 7. 2019 se zaměstnavatelem Autodoprava Trilobit.

8. K výzvě správního orgánu I. stupně společnost Autodoprava Trilobit dne 1. 10. 2019 sdělila, že žalobce byl její zaměstnancem na hlavní pracovní poměr od 28. 5. 2018 do 31. 7. 2019, kdy pracovní poměr ukončil dohodou a nastoupil k jiné firmě.
9. Správní orgán I. stupně dále požádal o součinnost Úřad práce České republiky – krajskou pobočku pro hlavní město Praha, která mu v odpovědi ze dne 26. 8. 2019 sdělila, že žalobci byly vydány celkem čtyři rozhodnutí o povolení k zaměstnání, přičemž poslední bylo vydáno pro zaměstnavatele DETAIL Partner s platností od 21. 5. 2014 do 24. 5. 2015.
10. Ve vyjádření ze dne 1. 12. 2019 žalobce prostřednictvím své zástupkyně sdělil, že dne 12. 6. 2018 podal žádost o povolení změny zaměstnavatele na společnost Autodoprava Trilobit a k výzvě správního orgánu rovněž požádal o vydání zaměstnanecké karty.
11. Rozhodnutím ze dne 19. 5. 2020 správní orgán I. stupně žalobcovu žádost zamítl. V odůvodnění uvedl, že žalobce sice doložil k žádosti veškeré náležitosti vyžadované v § 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců, ovšem v souladu s § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu, pro niž nemohlo být žádosti vyhověno. Žalobce měl oprávnění být zaměstnán na území České republiky v období od 9. 2. 2017 do 8. 2. 2019 u zaměstnavatele DETAIL Partner, ovšem v období od 28. 5. 2018 do 31. 7. 2019 pracoval pro zaměstnavatele Autodoprava Trilobit (což vyplývá zejména ze sdělení této společnosti a žalobcem zaslané výpovědi z pracovního poměru). Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně žalobci nevydal souhlas se změnou zaměstnavatele či krajská pobočka Úřadu práce platné povolení k zaměstnání, je jeho jednání třeba kvalifikovat jako výkon nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“). Rozhodnutí nepředstavuje nepřiměřený zásah do žalobcova soukromého života, neboť jeho rodina pobývá na Ukrajině, a ačkoliv žalobce pobývá na území České republiky od roku 2006, je třeba vzít v potaz, že se dopustil dlouhodobého (po dobu více než jednoho roku) porušování českých právních předpisů.
12. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které zamítl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím. V odůvodnění se zcela ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně a zdůraznil, že tento orgán je oprávněn učinit si úsudek o tom, zda se cizinec dopustil výkonu nelegální práce.

II. Podání účastníků řízení

13. Žalobce v žalobě namítá, že v dané věci nebyl zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Správní orgány opřely svůj závěr ohledně výkonu nelegální práce pouze o sdělení společnosti Autodoprava Trilobit, žalobcovu výpověď z pracovního poměru a sdělení Úřadu práce ze dne 27. 8. 2019. Tyto podklady jsou nedostatečné, neboť správní orgány měly provést šetření obdobně jako inspektoráty práce.
14. Dále žalobce tvrdí, že jeho žádosti nebylo vyhověno v důsledku dlouhodobé nečinnosti správních orgánů. Žalobce požádal dne 12. 6. 2018 o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele, avšak až do okamžiku vypršení jeho pobytového oprávnění nebylo o jeho žádosti rozhodnuto. Proto podal dne 30. 1. 2019 (tj. v době, kdy bylo pobytové oprávnění ještě platné) žádost o prodloužení dlouhodobého pobytu, které ovšem s ohledem na skutečnost, že o změně zaměstnavatele dosud nebylo rozhodnuto, nemohlo být posouzeno jako prodloužení jiného zaměstnavatele než DETAIL Partner. Souhlas se změnou

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

zaměstnavatele správní orgán neudělil po dobu delší než sedm měsíců, což nepochybně nelze považovat za dobu přiměřenou (rovněž s přihlédnutím k nedávné novele zákona o pobytu cizinců, dle níž držitel zaměstnanecké karty pouze oznamuje změnu zaměstnavatele a již nežádá o udělení souhlasu). Pokud by správní orgán I. stupně udělil souhlas se změnou zaměstnavatele v přiměřené době, žalobcova žádost ze dne 30. 1. 2019 mohla být posouzena ve prospěch zaměstnavatele Autodoprava Trilobit.

15. Konečně správní orgány nedostatečně posoudily dopad rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života, neboť nevzaly v potaz, že žalobce na území České republiky pobývá již od roku 2006 (tedy 14 let) a má zde rozsáhlé pracovní kontakty. Neprodloužení pobytového oprávnění by tak zásadním způsobem zpřetrhalo jeho kariérní a ekonomické zázemí (zejména by znamenalo citelný pokles příjmů). Žalobce má rovněž na území své přátele a zázemí. Správní orgány tyto okolnosti nedostatečně zhodnotily a nepoměřovaly vzhledem k tvrzenému porušení právních předpisů. V této části je tedy napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
16. Žalobce žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
17. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dodává, že lhůty pro vydání rozhodnutí jsou pouze pořádkové a s jejich nedodržením nejsou spojeny žádné právní důsledky. Dopady do soukromého a rodinného života byly zhodnoceny dostatečně, nadto žalobce podal pouze blanketní odvolání, v němž neuplatnil žádné konkrétní námitky.

III. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

18. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.
19. Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
20. Dle § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců „Ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. b) a c), § 42g odst. 3 větě první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e) (...)“.
21. Dle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců „Ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37 a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem“.
22. Dle § 37 odst. 2 písm. a) téhož zákona „Ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže nastal některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 1 písm. a), c), d), g), h) a j) až l) nebo v § 56 odst. 2 za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince“.
23. Dle § 56 odst. 1 písm. j) téhož zákona „dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území“.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

24. Dle § 5 písm. e) bodu 2 zákona o zaměstnanosti „pro účely tohoto zákona se rozumí nelegální prací práce vykonávaná cizincem v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v rozporu se zaměstnaneckou kartou, kartou vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrou kartou vydanými podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky nebo bez některé z těchto karet; to neplatí v případě výkonu jiné práce podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce“.
25. Žalobce v žalobě vznesl celkem tři okruhy námitek, a to námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu, nepřiměřené délky řízení o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele a nedostatečného posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života. Soud se těmito námitkami zabýval v popsaném pořadí, přičemž je shledal částečně důvodnými.
26. Žalobce nejprve namítal, že v řízení nebylo dostatečně prokázáno, že se v období od 28. 5. 2018 do 31. 7. 2019 dopustil výkonu nelegální práce. Správní orgány tento závěr opřely o celkem tři podklady: sdělení Úřadu práce – krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 27. 8. 2019, dále sdělení společnosti Autodoprava Trilobit ze dne 1. 10. 2019 a konečně výpovědi z pracovního poměru ke dni 31. 7. 2019.
27. Soud nejprve uvádí, že na základě citovaných podkladů považuje za prokázané, že žalobce byl zaměstnán u zaměstnavatele Autodoprava Trilobit, neboť dne 30. 1. 2019 požádal o prodloužení doby platnosti pobytového oprávnění právě s ohledem na svůj zaměstnanecký poměr u této společnosti (a k žádosti přiložil pracovní smlouvu uzavřenou dne 31. 12. 2018 se zaměstnavatelem Autodoprava Trilobit) a rovněž tuto skutečnost v průběhu řízení opakovaně zdůrazňoval (viz např. jeho vyjádření ze dne 1. 12. 2019). Stejně tak soud považuje za prokázané, že žalobce svůj pracovní poměr u společnosti Autodoprava Trilobit ukončil ke dni 31. 7. 2019, neboť tuto skutečnost potvrdil jak žalobcův zaměstnavatel, tak samotný žalobce, který správnímu orgánu doložil výpověď z pracovního poměru dohodou (resp. jeho ověřenou kopii), která obsahuje žalobcův podpis. Konečně dle soudu bylo dostatečně prokázáno, že žalobce v rozhodném období (od 28. 5. 2018 do 31. 7. 2019) nedisponoval rozhodnutím o povolení k zaměstnání, ani mu nebyla vydána zaměstnanecká karta, která by ho opravňovala k výkonu práce u společnosti Autodoprava Trilobit. Tuto skutečnost potvrdil Úřad práce – krajská pobočka pro hlavní město Prahu, tedy správní orgán příslušný k vydání povolení k zaměstnání dle § 92 zákona o zaměstnanosti.
28. Soud však již nemůže souhlasit s tím, že v dané věci byl dostatečně prokázán den vzniku pracovního poměru mezi žalobcem a společností Autodoprava Trilobit, resp. den reálného nástupu žalobce do práce (srov. § 36 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce). Správní orgány svůj závěr opřely výhradně o vyjádření společnosti Autodoprava Trilobit, dle něhož byl žalobce jejím zaměstnancem na hlavní pracovní poměr od 28. 5. 2018, ovšem z citovaného sdělení beze všech pochyb nevyplývá, k jakému dni žalobce počal s výkonem práce. Určení tohoto data je přitom rozhodující pro závěr o výkonu nelegální práce [srov. § 5 písm. e) zákona o zaměstnanosti], neboť samotné uzavření pracovní smlouvy na tuto otázku nemá vliv. Ostatně zákon o pobytu cizinců v § 42g odst. 7 ve spojení s odst. 2 téhož zákona ukládá cizincům spolu s žádostí o změnu zaměstnavatele předložit příslušnou pracovní smlouvu, která je tak z logiky věci uzavírána před udělením souhlasu se změnou zaměstnavatele. Z toho důvodu soud považuje vyjádření společnosti Autodoprava Trilobit za nedostatečné, neboť z něj není patrné, zda udává den uzavření pracovní smlouvy, či reálný počátek výkonu práce. Správní orgány měly proto za účelem prokázání této otázky opatřit další důkazy, které by beze všech pochybností určovaly datum nástupu do práce a

její reálný výkon (např. si vyžádat příslušnou pracovní smlouvu obsahující den nástupu do práce či žalobcovy mzdové listy).

29. Uvedené platí tím spíše, že dle závěrů správních orgánů (srov. str. 2 rozhodnutí prvního stupně) žalobce k žádosti doložil veškeré zákonné náležitosti uvedené v § 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců. Důvodem pro zamítnutí žalobcovy žádosti se tak stalo výhradně nesplnění podmínky stanovené v § 56 odst. 1 písm. j) téhož zákona, neboť žalobce se měl v období od 28. 5. 2018 do 31. 7. 2019 dopustit výkonu nelegální práce. Ze správního spisu i napadeného rozhodnutí se zároveň podává, že žalobce dne 12. 6. 2018 požádal o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty dle § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Ze žalobcových podání i z Výpisu z evidence cizinců s povoleným pobytem na území ČR ze dne 30. 1. 2019 přitom vyplynulo, že tato změna se týkala zaměstnavatele – společnosti Autodoprava Trilobit.
30. Soud v této souvislosti podotýká, že v rozhodnutí o zamítnutí žádosti ani napadeném rozhodnutí není uvedeno, zda správní orgány žalobci skutečně udělily či neudělily souhlas se změnou zaměstnavatele pro společnost Autodoprava Trilobit a kdy se tak stalo. Mezi stranami je však nesporné, že o souhlasu nebylo pravomocně rozhodnuto do doby podání žalobcovy žádosti dne 30. 1. 2019, což žalobce považuje za nezákonné průtahy v řízení. Žalovaný v souvislosti s touto námitkou ve vyjádření k žalobě uvedl, že lhůty pro rozhodnutí dle zákona o pobytu cizinců jsou pouze pořádkové, a proto jejich nedodržení nemůže způsobit nezákonnost samotného rozhodnutí. S tímto tvrzením lze jistě v obecné rovině souhlasit, ovšem v řešené věci je situace poněkud odlišná. Skutečnost, kdy správní orgány rozhodly o změně zaměstnavatele, totiž měla přímý vliv na posouzení žalobcovy žádosti o vydání pobytového oprávnění.
31. Jak je uvedeno výše, správní orgány zamítly žalobcovu žádost výhradně z toho důvodu, že se měl v období od 28. 5. 2018 do 31. 7. 2019 dopustit výkonu nelegální práce. Je však třeba mít na paměti, že tento časový úsek do značné míry závisel na délce řízení ve věci souhlasu se změnou zaměstnavatele. Soud přitom považuje za nepřijatelné, aby správní orgány zamítly žádost výhradně z důvodu, jehož vznik a trvání z části zapříčinily.
32. Institut souhlasu se změnou zaměstnavatele je upraven v § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců, který však v době podání žalobcovy žádosti nestanovil pro udělení souhlasu žádnou lhůtu. Platilo tedy, že správní orgány měly povinnost udělit či neudělit souhlas se změnou zaměstnavatele ve lhůtě přiměřené. Soud přitom souhlasí se žalobcem, že pokud správní orgán I. stupně tento neformální úkon neučinil ani do doby vypršení platnosti pobytového oprávnění (tj. po dobu delší než sedm měsíců), zcela jistě se nejednalo o přiměřenou lhůtu. V této souvislosti žalobce vhodně poukázal na novelu zákona o pobytu cizinců č. 176/2019 Sb., která s účinností od 31. 7. 2019 změnila koncepci získávání souhlasu se změnou zaměstnavatele, neboť nově postačí tuto změnu správnímu orgánu I. stupně pouze oznámit. Zároveň novelizovaný § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců stanoví, že cizinec je povinen toto oznámení učinit nejméně třicet dnů před změnou zaměstnavatele, na což reaguje § 42g odst. 9 téhož zákona, podle kterého správní orgán I. stupně sdělí ve lhůtě třiceti dnů, zda byly splněny zákonné podmínky pro tuto změnu. Z uvedeného je patrné, že zákon o pobytu cizinců počítá s krátkými lhůtami ve věci oznámení změny zaměstnavatele, neboť tato situace ze své povahy vyžaduje pružné řešení. Soud přitom neshledává žádný důvod, proč by tato lhůta neměla být vztažena i na udělování souhlasu se změnou zaměstnavatele podle zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 31. 7. 2019, a to tím spíše, že tento zákon stanovuje pro samotné rozhodnutí o vydání zaměstnanecké karty v § 169t odst. 6 písm. c) lhůtu šedesáti dnů.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

33. Soud si je zároveň vědom toho, že § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 31. 7. 2019 stanovil, že „*změna zaměstnavatele nebo pracovního zařazení držitele zaměstnanecké karty podléhá předchozímu souhlasu ministerstva*“. V řešené věci však nebylo postaveno na jisto, k jakému dni začal žalobce práci ve prospěch svého zaměstnavatele společnosti Autodoprava Trilobit reálně vykonávat; tato otázka bude předmětem dokazování v následujícím řízení. V každém případě však platí, že správní orgány měly povinnost rozhodnout o změně zaměstnavatele ve lhůtě přiměřené, a proto mohly klást k tíži žalobce pouze případnou nelegální práci vykonávanou před dnem 12. 6. 2018 (tj. před podáním žádosti o souhlas se změnou zaměstnavatele) a následně konanou po dobu 30 dnů od tohoto data, neboť tuto dobu lze považovat za lhůtu přiměřenou pro vyřízení žádosti o změně zaměstnavatele. Delší průtahy v tomto řízení nemohou být přičteny k žalobcově tíži.
34. Soud připomíná, že v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu je třeba při výkladu pojmu *jiná závažná překážka* dle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců přihlížet ke konkrétním skutkovým okolnostem jednotlivých případů a zvažovat jejich intenzitu. Nejvyšší správní soud k tomu v rozsudku ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 Azs 66/2019-41, uvedl, že „*porušení pravidel o zaměstnávání cizinců musí být prokázáno ve vyšší intenzitě, aby takové jednání mohlo být podřazeno pod pojem jiná závažná překážka pobytu cizince na území. Jinak řečeno, nikoliv každé porušení § 5 písm. e) bodu 2. ve spojení s § 89 odst. 2 zákona o zaměstnanosti musí být automaticky považováno za jinou závažnou překážku pobytu cizince na území podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců*“. Z uvedeného vyplývá, že v následujícím řízení bude na správních orgánech, aby nově posoudily závažnost porušení právních předpisů ze strany žalobce a zejména s ohledem na nově určenou délku výkonu nelegální práce (pokud se prokáže) zhodnotily, zda je v případě žalobce dána jiná závažná překážka pobytu na území ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců.
35. Soud konečně připomíná, že závažnost porušení právních předpisů budou správní orgány poměřovat s dopady rozhodnutí do soukromého a rodinného života. Přitom zejména přihlédnou k délce pobytu žalobce na území České republiky (který trvá od roku 2006) a k jeho zdejším ekonomickým a osobním vazbám (srov. § 174a zákona o pobytu cizinců). Pokud se prokáže, že povaha a délka protiprávního jednání žalobce nepřevažuje negativní dopady rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, bude namíste žádosti vyhovět.

IV. Závěr

36. Žalobce se svými námitkami tedy uspěl; městský soud proto zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s. ř. s. a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
37. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a z odměny advokáta za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) po 3100 Kč podle § 11 odst. 1 písm. a), d), § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), včetně náhrady hotových výdajů (2 x 300 Kč) podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Advokát žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, a odměna se tak zvyšuje o částku 1 428 Kč odpovídající dani, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů. Celkem tedy žalobci náleží (3 000 + 6 200 + 600 + 1 428 =) 11 228 Kč.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. března 2021

JUDr. Karla Cháberová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.